

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 53. Et benedicens fregit. v. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

O Pœnæ, ô æternitas miserabilis! Hæc considera, ô anima in hærens peccatis, & age pœnitentiam in tempore opportuno, ne Deus, iusto suo iudicio, te eodem permittat introire. Memento ergo Domine quæ sit mea substantia, memento quia terra sum, operi manuum tuarum porrigere dexteram, Consule infirmæ materiæ, succurre carnali fragilitati, infirmæ conditioni pateat regressus salutis, pateant aures tuæ misericordiæ indignis supplicationibus meis. sana Domine vulnera mea, solue priusquam moriar, meorum vincula peccatorum.

§. 52. *Et manducantibus illis accepit Iesus panem. v. 22.*

Dum adhuc accumberent mensæ quæ ad naturæ sustentationem corporalem exhibita est eis, & in ea manducantibus discipulis, accepit Iesus panem vſualem eius loci vt in eo sineret legem testamenti veteris, & nichoaret novum testamentum in sanguine suo, & sic instituit Alteram cœnam animæ spirituales dicto corpore & sanguine suo in remissionem peccatorum; vt Sacerdos secundum ordinem Melchisedech.

O Stupenda sapientia Dei quæ hunc subtilem & salutarem nostræ salutis modum instituit & sanciuit! O incomprehensibilis bonitas Dei quæ sublimia charitatis opera nostræ salutis causa perfecit. O salutaris esca per quam filij hominum transeunt in filios Dei per quam humanitas absorbetur, & Deus in manducante permanet: Da gratiam mihi peccatorum qui me elegisti in tuum Sacerdotem vel Commensalem ad tractanda & ministranda Sacramenta corporis & sanguinis tui, nunquam errem sine in forma siue materia, nec præparatione nec administratione, oblatione, sumptione, quo citra condemnationem particeps semper fiam sancti corporis & pretiosi sanguinis tui in remissionem peccatorum & vitam æternam.

§. 53. *Et benedicens fregit. v. 23.*

Benedixit panem vt eum sanctificaret, tantoque mysterio præpararet: & discipulos suos doceret sanctificandum esse prius per præparationem quasdam quæ Deo sunt exhibenda, ita vt omni indignitate, labe & immunditia tanto Sacramento contrarijs careant. Vnde patet quam sit impia & heretica Calviniana seu Reformata, quæ in sua formula cœnæ Germanicæ Amstelodami edita, ante sumptionem panis sui cœnatici, excommunicat & anathematizat, omnes qui aliquam creaturam benedicunt. Hi enim Christum Dominum benedicientem panem à sua cœna manifeste excludunt. O impietas! fregit porro panem ad indicandam mortem suam, qua corpus ab anima eius paulo post diuidendum erat. Pythagoras dicere solebat pe-

nem ne frangito: hoc est amicitiam ne dissoluito. Verum quia summa illa amicitia, quæ erat inter Corpus & animam Christi, dissolueri da per mortem erat, ideo panem frangere voluit. Et ut ostenderet sub vna consecrata hostiæ particula æque sumitotum Christi Corpus, atque sub hostia integrâ, & tantum esse sub fragmento quantum toto regitur: veteres icturi fœdus hostiam tractabant & in duas partes dividebant, atque inter eas transibant, ut is qui fœdus violaret, non secus ac hostia illa mediis scinderetur.

Hæc cogita mi Christiane cum ad hoc sacramentum accedis: nonne accedis ut inime cum eo vniaris? nonne velut amicus ad amicum Deum ire profiteris? videris ergo, qui occultam in pectore geris simultatem, peccatum inquam quo velut gladio Deum perimere tentas. Sane Iudas (si vt aliqui volunt sumpsit Eucharistiam) indigne sumpsit, ideoque non mirum si suspendio cepit medius, & in sempiternum diuitus est à Domino?

§. 54. Et dedit eis. v. 22.

Non solum in signum veri amoris vti hodie communicaturis datur, (quem enim amamus illum participantem facile facimus & libenter omnium quæ habemus: siquidem verus amor nunquam quiescit, laborat semper, & conatur omni modo benefacere illi quem amat, vt sicut ambo quasi vnum cor & vna anima) sed etiam in signum extraditionis cum potestatis communicatione ad tractandum & pro alijs efficiendum hoc Sacramentum, uti hodie fit in ordinandis à tempore Apostolorum accepto more.

Gratias igitur tibi agimus Christe Deus noster quoniam dignatus es nos participes facere Corpori & sanguinis tui in remissionem peccatorum: imo amplius quod Sacerdotes tua vice functos instruxisti proinde rogatus, vt quod quondam ex pura Virginis Matris carne assumpti sisti Corpus, nos in suscipere & tractare velimus; vt mystici ipsius Corporis membris insiti, spiritus & gratiæ impleamur & regamur donis.

§. 55. Et ait illis sumite. v. 22.

Sæpius antea comederat bonus Iesus cum discipulis, sed nunquam tali modo, quo nunc; ait; *Sumite, aut, desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum*: nam ante hæc edebat cum ipsis agrum assatum & panem azymum figurantem: in hac autem cæna non figuram amplius sed veritatem & semetipsum dare in cibum discipulis intendebat: nempe Agnum illum, qui tolleretur peccata mundi, hunc offerri & sumi mandabat: carnem nostram & sanguinem hæctenus assumpserat, vt facilius nobiscum conuersari & nos

E

attrahere